

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῆ 26 Φεβρουαρίου 1930 ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ Αριθμὸς φύλλου 62

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 4473. Περί κυρώσεως τῆς διεθνoῦς περὶ ἐμπορίας τῶν δούλων συμβάσεως. 1

Διατάγματα

- Περί παρατάσεως ἐπὶ δήμενον τοῦ μετὰ τῆς Πολωνίας δασμολογικοῦ καθεστώτος. 2
Περί ἀστάσεως Ταμείου Περονσίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Πάργας. 3
Περί τροποποιήσεως κανονισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν. 4
Περί ἀποστολῆς εἰς Γαλλίαν 7 δολιτῶν Φρουρᾶς Κυβερνείου. 5
Περί ὀρισμοῦ σταθμῶν προαιμετικῆς πλοηγῆσεως πλοίων. 6

Ὑπουργικαὶ ἀνακοινώσεις

Περί ἀμοιβαίας ἐγκρίσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἐπὶ τμήμον τῆς ρήτηρας τοῦ μάλλον ἐννοουμένου Κράτους ἐπὶ τῶν ἐκατέρωθεν προελεύσεων. 7

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περί κυρώσεως τῆς διεθνoῦς περὶ ἐμπορίας τῶν δούλων ουνβάσεως.

Νόμος 4473

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1ον.

Κυροῦται ἡ ἐν Γενεῆν ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1926 καταρτισθεῖσα καὶ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων θεσπίζουσα ἐξουσιοδοτημένην ὑπογραφεῖσα ἀσύνθετος περὶ δουλείας, ἧς τὸ κείμενον ἐπισυνάπτεται ἐν Γαλλικῷ καὶ Ἀγγλικῷ πρωτοτύπῳ καὶ ἐν Ἑλληνικῇ μεταφράσει.

Ἄρθρον 2ον.

Ὁ ἐναγος πράξις ἐκ τῶν ἀναγραφομένων ἐν ἄρθρῳ 1 ἐδ. 2 τῆς διὰ τοῦ παρόντος κυρουμένης συμβάσεως ἢ ὁ ὁποσδήποτε τινος ἐπισημῆσεως εἰς ταιαύτην ὑπόκειται εἰς τὴν ποινὴν τοῦ ἄρθρου 321, ἐδαφ. 3 τοῦ Ποινικ. Νόμου, ἐφ' ὅσον δὲν συντρέξει περίπτωσης ἐφαρμογῆς βαρυτέρας ποινῆς.

Ἐν περιπτώσει καταδίκης διὰ τὰς ἀνωτέρω πράξεις ἔστω καὶ εἰς ἐπανορθωτικὴν ποινὴν, ἐπέρχονται κώδικακῶς οἱ συνέπειαι τῶν ἄρθρων 21, 23 καὶ 33 τοῦ Ποινικ. Νόμου.

Ὁ παρῶν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς δημοσιευθήτω διὰ

τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Αθήναις τῆ 10 Φεβρουαρίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΛΑΒΕΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Δ. Δίγκας Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γ. Σίδερης

Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Δ. Μιχαλακόπουλος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Αθήναις τῆ 13 Φεβρουαρίου 1930.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δ. Δίγκας

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΠΕΡΙ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν ὑπὸ τῶν ὑπογραψάντων τὴν Γενικὴν πράξιν τῆς Συνδιασκεψῆσεως τῶν Βρυξελλῶν τοῦ 1889—90 ἐκπερασμένην στερεὰν πρόθεσιν τῶν γὰ θέσσει τέρμα εἰς τὴν ἐν Ἀφρικῇ διεξαχθεῖσαν δουλεμπορίαν,

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει ὅτι οἱ ὑπογράψαντες τὴν συμφωνίαν τοῦ SAINT—GERMAIN EN LAYE τοῦ 1919 σκοπούσαν τὴν ἀναθεώρησιν τῆς Γενικῆς πράξεως τοῦ Βερολίνου τοῦ 1889 ὡς καὶ τῆς ταιαύτης συναφεῆς τῆ δηλώσει τῶν Βρυξελλῶν τοῦ 1890 ἐδήλωσαν τὴν πρόθεσιν τῶν γὰ ἐξελείψωσιν ὁλοκληρωτικῶς τὴν δουλείαν ἐφ' ὅλας αὐτῆς τὰς μορφὰς καὶ τὴν ἐμπορίαν τῶν δούλων κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν ἐκθεσιν τῆς προσωρινῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Δουλείας, διορισθεῖσας ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν τῆ 12 Ἰουνίου 1924,

Ἐπιθυμοῦντες γ' ἀναπτύξωσι καὶ συμπληρώσωσι τὸ ἔργον τῆς Πράξεως τῶν Βρυξελλῶν, ὡς καὶ γὰ ἐξέδωσαν τὰ κατὰλληλα μέσα πρὸς πηλοσμίον πηρηματοποιήσιν τῶν ἐκπερασμένων διαθέσεων ὅσον ἀφορᾷ τὴν δουλείαν καὶ τὴν ἐμπορίαν τῶν δούλων τῶν ὑπογραψάντων τὴν Συμφωνίαν τοῦ SAINT GERMAIN EN LAYE, ἀνηγορεύοντες δὲ τὴν ἀνάγκην συναμολογήσεως συμφωνίης λεπτομερεστερας τῶν ἐν τῇ προεργηθείσῃ διαλαμβανόμενων.

Κρίνοντες ἐξ ἄλλου ἀναγκαῖον γὰ προλάβωσι τὴν διὰ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐργασίας δημιουργηθῆσαν συνθηκῶν ἀκλήρων πρὸς τὰς τῆς δουλείας,

Ἀπεράσισαν γὰ συνάψωσι συμφωνίαν καὶ διώρισαν ἀντιπροσώπους τῶν τοῦσ
οἵτινες μετὰ τὴν προσαγωγήν τῶν δικαιοσυτηρίων τῶν συνεζώνησαν τὰ ἐξῆς:

Ἄρθρον 1.

Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς συμφωνίης ὁρίζεται ὅτι:
1) Δουλεία εἶναι ἡ κατάστασις ἀτόμου ὑποκειμένου εἰς τὰς περὶ δικαίον τῆς ἰδιοκτησίας ἀρχὰς ἢ τινος ἐξ αὐτῶν.

2) Ἡ ἐμπορία τῶν δούλων περιλαμβάνει πᾶσαν πρᾶξιν συλλήψεως, ἀποκτήσεως, διαθήσεως ἀτόμου, σκοποῦσαν τὴν εἰς δουλείαν ὑπαγωγὴν αὐτοῦ, πᾶσαν πρᾶξιν προσκτήσεως δούλου ἐπὶ σκοπῷ μεταπωλήσεως ἢ ἀνταλλαγῆς αὐτοῦ, πᾶσαν πρᾶξιν παραχωρήσεως κεκτημένου δούλου διὰ πράξεως πωλήσεως ἢ ἀνταλλαγῆς καὶ ἐν γένει πᾶσαν πρᾶξιν ἐμπορίας ἢ μεταφορᾶς δούλων.

Ἄρθρον 2.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη, ἐφ' ὅσον δὲν ἔλαβον ἤδη τὰ κατάλληλα μέτρα, ὑποχρεοῦνται, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐδάφη τὰ εὐρισκόμενα ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν, ἐπικυριαρχίαν, δικαιοδοσίαν, προστασίαν ἢ κηδεμονίαν αὐτῶν:

α') Νὰ προλαμβάνουσι καὶ νὰ καταστέλλουσι τὴν ἐμπορίαν.

β') Νὰ ἐπιδιώκωσι τὴν παντελῆ ἐξάλειψιν τῆς δουλείας ὑφ' ὅλας αὐτῆς τὰς μορφὰς βαθμηδὸν καὶ ὡς τάχιστα.

Ἄρθρον 3.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προέλθωσιν εἰς πάντα τὰ κατάλληλα οἰαδήποτε μέτρα πρὸς πρόληψιν ἢ διώξιν τῆς ἐπιθιβάσεως, ἀποθιβάσεως, μεταφορᾶς δούλων ἐντὸς τῆς αἰγιαλίτιδος ζώνης καὶ γενικῶς ἐπὶ παντὸς πλοίου φέροντος τὴν σημαίαν αὐτῶν.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συνάψωσιν ὡς οἶδόν τε τάχιστα γενικὴν σύμβασιν περὶ ἐμπορίας τῶν δούλων, παρέχουσαν δικαιοδοσίαν καὶ ἐπιβάλλουσαν ὑποχρεώσεις ἀναλόγους πρὸς τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῆς συμβάσεως τῆς 27 Ἰουνίου 1925 περὶ διεθνούς λαθρεμπορίου τῶν ὄπλων (ἄρθρα 12, 20, 21, 22, 23, 24 καὶ παράρτημα 3, 4, 5 μέρους II παραρτήματος II), ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς δευτέρας παραγραφῆς αὐτῶν, εἰς τρόπον ὅστε διὰ τῆς γενικῆς ταύτης συμβάσεως τὰ πλοία οἰαδήποτε συμβληθρομένης Δυνάμεως, ἔστω καὶ μικρᾶς χωρητικότητος, δὲν θὰ τίθενται εἰς ἥστυα μοῖραν ἐτέρας τοιαύτης.

Ἐξυπνοῦσται ὅτι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς ὡς ἄνω γενικῆς συμβάσεως, καθὼς καὶ μετὰ τὴν ἐνάρξιν τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς, τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς μὴ προσκρούσεως εἰς τὰς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ καθορισθείσας ἀρχάς, εἶναι ἐλεύθερα νὰ συμφάψωσιν ἀναμεταξύ των πᾶσαν ἰδιαιτέραν συμφωνίαν ἐπιβαλλομένην ἐκ τῆς εἰδικῆς θέσεως ἐνδὸς ἐκάστου ἐξ αὐτῶν καὶ κριθησομένην κατάλληλῶν πρὸς ὁλοκληρωτικὴν καὶ ταχύτεραν ἐξάλειψιν τῆς δουλείας.

Ἄρθρον 4.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη παρέχουσιν ἀμοιβαίως πρὸς ἄλληλα πᾶσαν δυνατὴν συνδρομὴν ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐξάλειψεως τῆς δουλείας καὶ ἐμπορίας τῶν δούλων.

Ἄρθρον 5.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναγνωρίζουσιν ὅτι ἡ προσφυγὴ εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἢ ὑποχρεωτικὴν ἐργασίαν δύναται νὰ ἔχη σοβαρὰς συνέπειας καὶ ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν ἕκαστον διὰ τὰ ἐδάφη τὰ διατελοῦντα ὑπὸ τὴν αὐτοῦ κυριαρχίαν, ἐπικυριαρχίαν, δικαιοδοσίαν, προστασίαν ἢ κηδεμονίαν νὰ λάβωσι τὰ κατάλληλα μέτρα ὅπως ἢ ὑποχρεωτικὴ ἢ ἀναγκαστικὴ ἐργασία μὴ δημιουργηθῆσιν συνθήκας ἀναλόγους πρὸς ἐκείνας τῆς δουλείας.

Συμφωνοῦσιν ὅτι:

1) Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν μεταθετικῶν διατάξεων τῆς ὡς ἄνω δευτέρας παραγράφου, προσφυγὴ εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἢ ὑποχρεωτικὴν ἐργασίαν, δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν παρὰ μόνον πρὸς ὕψος τοῦ Δημοσίου.

2) Εἰς μέρη ὅπου τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἐργασίας ἐνεργεῖται οὐχὶ πρὸς ὕψος τοῦ Δημοσίου τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ τείνωσι τὰς προσπάθειάς των νὰ θέσωσι βαθμηδὸν καὶ ταχέως τέρμα εἰς αὐτὸ καὶ ἐφ' ὅσον ὑφίσταται θὰ ἐνεργηθῆσιν μόνον εἰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις ἐναντι ἀντιστοίχου ἀμοιβαίου καὶ ἀνευ τῆς ἀναγκαστικῆς ἀλλαγῆς τοῦ συνήθους τύπου διακομῆς τῶν ἐργαζομένων.

3) Πάντως, αἱ ἀρμόδιαι κεντρικαὶ ἀρχαὶ θὰ ἀναλαμβάνουσι τὴν εὐθύνην τῆς προσφυγῆς εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἢ ὑποχρεωτικὴν ἐργασίαν.

Ἄρθρον 6.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προέλθωσιν εἰς τὰ σχετικὰ νομοθετικὰ μέτρα ὅπως αἱ παραβάσεις τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων θεσπισθέντων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης συμβάσεως τιμωρῶνται. Ἐπιπλέον ἐν τῇ περιπτώσει ἢ ποινικὴ νομοθεσία ἐκάστου ἐξ αὐτῶν εἶναι ἀνεπαρκῆς πρὸς τοῦτο.

Ἄρθρον 7.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ κοινοποιήσωσι πρὸς ἄλληλα καὶ εἰς τὴν Γενικὴν Γραμματεῖαν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν πάντα νόμον ἢ κανονισμόν ὃν ἤθελον θεσπίσει πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 8.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφώνησαν ὅτι διὰ πάσαν διαφορὰν ἀναφυεσομένην ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐρμηνείας ἢ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως, μὴ λυθησομένην δὲ διὰ τῆς ἀμέσους συνεννοήσεως, κατάλληλοι πρὸς ἐκδίκασιν αὐτῆς εἶναι τὸ Διαικὲς Διεθνὲς Δικαστήριον.

Ἐν τῇ περιπτώσει τὰ μέρη μεταξύ των ὁποίων ἀναφύη διαφορὰ ἢ τινα ἐξ αὐτῶν δὲν ἔχουσιν ὑπογράψει τὸ πρωτόκολλον τῆς 16 Δεκεμβρίου, ἢ λύσει τῆς διαφορᾶς θὰ ἀνατεθῆ τῇ οἰκείᾳ βουλήσει καὶ συμφώνως πρὸς τὰς συνταγματικὰς ἀρχάς ἐκάστου ἐξ αὐτῶν εἴτε εἰς τὸ Διαικὲς Διεθνὲς Δικαστήριον, εἴτε εἰς διαιτητικὸν δικαστήριον οὗτινος ἢ σύστασις ρυθμίζεται ὑπὸ τῆς συμβάσεως τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1907 περὶ τῆς εἰρηνικῆς λύσεως τῶν διεθνῶν διαφορῶν, εἴτε εἰς οἰονδήποτε ἄλλο διαιτητικὸν δικαστήριον.

Ἄρθρον 9.

Ἐκαστον τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν εἶναι ἐλεύθερον νὰ δηλώσῃ εἴτε κατὰ τὴν ὑπογραφήν ἢ κατὰ τὴν ἐπιπύρωσιν ἢ προσχώρησιν αὐτοῦ ὅτι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης συμβάσεως ἢ μερικῶν ἐξ αὐτῶν, ἢ παραδοχὴ των δὲν δεσμεύει εἴτε τὸ σύνολον τῆς ἐπικυριαρχίας του, εἴτε μέρος αὐτῆς εὐρισκόμενον ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν, ἐπικυριαρχίαν, προστασίαν, δικαιοδοσίαν ἢ κηδεμονίαν αὐτοῦ καὶ δύναται μεταγενεστέρως νὰ προσχωρήσῃ χωριστὰ διὰ τὸ σύνολον ἢ δι' ὀρισμένας διατάξεις ἐπ' ὀνόματι τοῦ μέρους τούτου.

Ἄρθρον 10.

Ἐν τῇ περιπτώσει ἐν ἑκ τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἤθελε καταγγεῖλαι τὴν παρούσαν Σύμβασιν, ἢ καταγγεῖλαι θὰ κοινοποιηθῆ γραπτῶς εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματεῖα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὅστις θὰ κοινοποιήσῃ γνήσιον ἐπιπύρωμένον ἀντίγραφον αὐτῆς εἰς τὰ λοιπὰ συμβαλλόμενα μέρη μετὰ τῆς ἀνακομῆς τῆς ἡμερομηνίας τῆς ὑπ' αὐτοῦ λήψεως τῆς κοινοποιήσεως.

Ἡ καταγγελία δὲν θὰ ἰσχύσῃ παρὰ μόνον ἐναντι τοῦ κοινοποιήσαντος αὐτὴν Μέρους καὶ ἐν ἑτος μετὰ τὴν λήξιν τῆς κοινοποιήσεως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἡ καταγγελία δύναται νὰ γίνῃ χωριστὰ δι' ἕκαστον μῆμα ἐδάφους διατελοῦντος ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν, ἐπικυριαρχίαν, προστασίαν, δικαιοδοσίαν, κηδεμονίαν τοῦ καταγγέλλοντος Μέρους.

Ἄρθρον 11.

Ἡ παρούσα Σύμβασις, ἣτις θὰ φέρῃ σημερινὴν ἡμερομηνίαν καὶ τῆς ὁποίας ἔχουσιν ἀθροιστικῶς τὸ τε Γαλλικόν καὶ Ἀγγλικόν κείμενον, θὰ εὐρίσκηται μέχρι τῆς 1 Ἀπριλίου 1927 εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Κρατῶν τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν πρὸς ὑπογραφήν.

Μετὰ τὴν προθεσίαν ταύτην ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κ. Τ. Ε. θὰ φέρῃ τὴν παρούσαν Σύμβασιν εἰς γνώσιν τῶν μὴ

υπογραφήντων κρατών, ως και εκείνων, ατινα δὲν εἶναι μέλη τῆς Κ. Τ. Ε. ἔνδ προσχωρήσῃ.

Ἐπιθυμοῦν νὰ προσχωρήσῃ κράτος ἐξείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν πρόθεσίν του ταύτην εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κ. Τ. Ε. ἀποστέλλον συγχρόνως καὶ τὸ ἔγγραφον τῆς προσχωρήσεώς του, ὅπερ ὀκ κατατεθῆ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Κ. Τ. Ε.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ὀκ κοινοποιήσῃ ἀμέσως πρὸς πάντα τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῆς κοινοποιήσεως ὡς καὶ τὸ ἔγγραφον τῆς προσχωρήσεως μετὰ τῆς ἀντιγραφῆς τῆς ἡμερομηνίας τῆς λήψεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 12.

Ἡ παρούσα Σύμβασις ὀκ ἐπικυρωθῆ καὶ αἱ πράξεις τῆς ἐπικυρώσεως ὀκ κατατεθῶσιν εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κ. Τ. Ε., μέσω τοῦ ὁποῖου ἡ ἐπικύρωσις ὀκ κοινοποιηθῆ εἰς τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη. Ἡ σύμβασις ἰσχύει ἐναντι ἐκάστου Κράτους ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐπικυρώσεως ἢ τῆς εἰς αὐτὴν προσχωρήσεώς του.

Ἐφ' ὃ οἱ πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν ἐν Γενεύῃ τῇ 25 Σεπτεμβρίου 1926 ἐφ' ἐνός καὶ μόνον ἀντιτύπου, ὅπερ κατατεθῆσεται εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Κ. Τ. Ε., ἐνῶ γνήσιον ἐπικυρωμένον ἀντίγραφον ὀκ δοθῆ ἐκάστῳ τῶν προσυπογραψάντων Κρατῶν.

Ἐπισημαίνονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν Ἀντιπροσώπων.

- Βασιλείον Σέρβων, Κρατῶν καὶ Σλοβένων—Γιουγκοσλαβία
- Σουηδία—Χένονγες
- Τσεχοσλοβακία—Βεβέρμα
- Ὀυκρανία—Φερνανδὲξ ἰ Μεντίν
- Ἰταλία—Σαλόνγια
- Λετωνία—Δούλμανς
- Λιθουανία—Σιτζικαούσκις
- Νορβηγία—Νόνσεν
- Παναγία—Μορῆλις
- Περσία—Ἀρρῆ
- Πολωνία—Ζιλέσκι
- Πορτογαλλία—Βασκονσέλλος
- Ρουμανία—Τιτουλέσκω
- Ἀυστραλία—Ἀθούρι
- Ἐνωσις Ν. Ἀφρικῆς—Σμιτ
- Νέα Ζηλανδία—Πάρι
- Ἰνδία—Βινσέντ
- Βουλγαρία—Μικῶφ
- Κίνα, Τσόκο-Χσὶν-Τσου
- Κόκορέια—Ὀυρρῶνι
- Κορέα—Βετανκούρ
- Δουμαρτία—Ζιλῆ
- Ἰσπανία—Ρομπέρτε
- Ἑσθονία—Αιζτόναρ
- Ἀθιοπία—Γκεατασοῦ, Μιχόναν, Γεβροῦ, Γατσαῆ
- Φινλανδία—Ἐρίχ
- Γαλλία—Κλωῆδλ
- Ἑλλάς—Δ. Κακλιμακῶς, Δ. Δουδραμῆς
- Ἀλβανία—Δ. Ντῆνο
- Γερμανία—Δ. Καρλφόν Σουδερτ
- Ἀυστρία—Περίλνι
- Βέλγιον—Α. Βροδνερ
- Ἀγγλία—Ροβέρτ Σέσιλ
- Κροατία—Φῶστερ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ αἰματώσεως ἐπὶ δήμερον τοῦ μετὰ τῆς Πολωνίας δασμολογικοῦ καθεστώτος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ἐπὶ ὄψει τὸ ἄρθρον 1 παράγρ. 4 τοῦ Νόμου 3826 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν περὶ Τελωνιακοῦ δασμολογίου Νόμων» δημοσιευθέντες διὰ τοῦ ἐπὶ ἀριθμ. 80 (τεύχος Α) τῆς 28 Ἰανουαρίου 1929 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ μετὰ σύμφωνον γνωμάτευσιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον

Ἐπικρατεῖσεται ἐπὶ δύο μῆνας εἰσέτι ἢ ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς ἀμοιβαιότητος ἐφαρμογῆ ἐπὶ τῶν Πολωνικῶν Ἐμπορευμάτων τῶν εἰσαχθέντων εἰς Ἑλλάδα τοῦ ἐλαχίστου δασμολογίου εἰσαγωγῆς ἀνευ τῆς εἰσφορῆς τοῦ μάλλον εὐνοουμένου Κράτους. Ἐδὲ δήμερον τοῦτο ἀρχεῖται ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1929 καὶ λήγει τὴν 31ην Ἰανουαρίου 1930, ἀπὸ δὲ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1930 ἐφαρμόζεσεται ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω προελούσεων ὁ μέγιστος δασμὸς τοῦ δασμολογίου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεσται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22ῃ Ἰανουαρίου 1930

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΛΑΒΕΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἐλευθ. Κ. Βενιζέλος

Τὰ Μέλη

- Α. Μεγλιανόπουλος, Δ. Λόγκα, Γ. Δ. Σιδερεῆ, Γ. Πικανδρέου, Γ. Μαρῆς, Π. Βουρλούρης, Β. Καρακωνσταντῆς, Κ. Σπυρίδης, Ἐμ. Ἐμμανουηλίδης, Θ. Σαρούνης, Δ. Ν. Μπότσης, Β. Δεληγιάννης, Α. Παπαῆς.

(3)

Περὶ αἰματώσεως Τυμίου Ἡεροίας Ἐκαιοπολιτικῆς Πόλεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ἐπὶ ὄψει τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Ν. 3147 καὶ τὸ ἄρθρον 1 εἰς 17 τοῦ Νόμου 3553, τὸ ἐπὶ 1 Μαρτίου 1928 Διατάγματος «περὶ συστάσεως Τυμίου Ἡεροίας Ἐκαιοπολιτικῆς Περικουθίας-Μαργαριτίου» καὶ τὸ ἐπὶ 22 Ἰανουαρίου 1929 τοιοῦτον «περὶ ἐπιβόλης φορολογίας ἐπὲρ τοῦ Τυμίου Περικουθίας-Μαργαριτίου» μετὰ σύμφωνον γνωμάτευσιν τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου, καὶ τὴν ἐπὶ ἀριθ. 24 τοιαύτην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ Οἰκογενικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

1) Ἡ περιοχὴ Πόλεως ἀποσπάται ἐκ τῆς περιφερείας τοῦ Τυμίου Ἡεροίας Ἐκαιοπολιτικῆς Περικουθίας-Μαργαριτίου, συστασμένου ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ ἰδίου Τυμίου Ἡεροίας Ἐκαιοπολιτικῆς ἐπὶ τὴν ἐπωνυμίαν «Τυμίου Ἡεροίας Ἐκαιοπολιτικῆς Πόλεως» ὅστις ἐδρα ἐξείσεται ἡ κοινότητα Πόλεως.

2) Ὁρίζεται ἐφεξῆς ὡς περιφέρεια τοῦ Τυμίου Ἡεροίας Ἐκαιοπολιτικῆς Περικουθίας καὶ Μαργαριτίου πλὴν τῆς περιοχῆς Πόλεως.

3) Τὸ ἐκ τῆς περιοχῆς Πόλεως προὶν τῆς διὰ τοῦ Δια-

τάγματις τῆς 26 Ἰουνίου 1928 «περὶ ἐπιβολῆς φορολογίας ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Περικουθιάς—Μαργαριτίου» ἐπιδηληθείσης φορολογίας ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαίων κατατέθηται εἰς τὸ εἰδικόν Ὑποκατάστημα τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἐπὶ ὀνόματι τοῦ συνηγομένου Ταμείου Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Πάρου.

Ἐἰς τοὺς αὐτοὺς ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Φεβρουαρίου 1930.
Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪ-ΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας
Κ. Σπυρίδης

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ὑπουργοῦς
Β. Δεληγιάννης

(4)

Περὶ τροποποιήσεως Κανονισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 4321 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Στρατοῦ», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἐν Τμήματι Β' τοῦ άρθρου 27 τοῦ ἀπὸ 2 Ἀυγούστου 1928 κανονισμοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου 1930 Διατάγματος, τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Τ Μ Η Μ Α Β.

- 1) Πειθαρχία ἐν γένει.
 - 2) Ἐφαρμογὴ νόμου «περὶ κατατάσεως ἀξίωματικῶν εἰς τοὺς ἀξιωματικούς Χωροφυλακῆς.
 - 3) Παραπτώματα καὶ ποινὰ ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς.
 - 4) Ἀνακριτικὰ Συμβούλια ἀνωπατιστῶν καὶ ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς.
 - 5) Πηράματα ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς.
 - 6) Ἡθικὰ ἄρτιὰ ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς.
 - 7) Ἐπεξεργασία καὶ εἰρήγησις διὰ τὰς ἠθικὰς ἀρτιὰς ἀξιωματικῶν καὶ ἀνωπατιστῶν Χωροφυλακῆς, τῶν Διαταγμάτων, ὅσαίς ἀπαιτοῦνται τοιαῦται, προκαλουμένων παρὰ τῆς Διευθύνσεως Διοικητικοῦ.
- Ἐἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Φεβρουαρίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪ-ΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦς
Θ. Σοφοῦλης

(5)

Περὶ ἀποστολῆς εἰς Γαλλίαν 7 ὁπλιτῶν Φρουρῶν Κυβερνείου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Λαθόντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1929 ἀναφορὰν τοῦ ἐν Περικουθίᾳ Πρεσβευτοῦ Ἡμῶν, καὶ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἐγκρίνομεν τὴν εἰς τὴν Γαλλίαν ἀποστολὴν ἐνδὸς βεθμοφῶρου καὶ ἕξ εὐζώνων τῆς Φρουρᾶς Κυβερνείου, ὅπως συμμα-

Ἐκ τοῦ Ἑθνικοῦ Τηλογραφείου

τάχῳσι εἰς τὰς ἐκεῖ διοργανωμένους ἐορτὰς ἐπὶ τῇ Ἑλλάδι τετατηρίδι τῆς Ἡμετέρας Ἀνεξαρτησίας. Ἀποφασίσθη τὴν ἡμερησίαν τούτων ὀρίζομεν τὴν διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 512427 Ε.Δ. προσβλεπομένων ἤτοι 30 φ. γ. διὰ τῶν ὑπαξ ὁμαδικῶν καὶ 25 διὰ τοὺς εὐζώνους.

Ἐἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Φεβρουαρίου 1930.
Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪ-ΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦς
Θ. Σοφοῦλης

(6)

Περὶ ὀρισμοῦ σταθμῶν προαιρειτικῆς πλοηγίσεως πλοίων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 38 παρ. 1 τοῦ νόμου 4159 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Ν. Δ. «περὶ ὀργανώσεως τῆς Πλοηγικῆς Ὑπηρεσίας», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ μετὰ σύμφωνον γνώμασιν τοῦ Συμβουλίου Ἐμπειρικοῦ Ναυτικοῦ καὶ τοῦ Συμβουλίου Ἑπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Ὅρίζομεν σταθμούς προαιρειτικῆς πλοηγίσεως πλοίων εἰς τοὺς κάτωθι λιμένας :

- 1) Κερκύρας, 2) Πρεβέζης, 3) Ἰθάκης, 4) Ἀστικῶν.
- 5) Ἰτέας, 6) Γυθείου, 7) Ναυπλίου, 8) Χανίων, 9) Θήρας, 10) Βαθῆος Σάμου, 11) Καρλόθρασι Σάμου, 12) Μυτιλήνης, 13) Ἀλεξανδρουπόλεως, 14) Κόμης, 15) Νέξου (ἔρμου Μουτσούνης), 16) Κόθου, 17) Ρεθύμνου.

Ἐἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Φεβρουαρίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪ-ΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦς
Δ. Νότη Μπότσαρης

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

(7)

Ἀρ. 658.

Περὶ ἀμοιβαίας ἐγχορηγίης μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ἐπὶ τριμῶρον τῆς ρήτρας τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους ἐπὶ τῶν ἐκατέρωθεν προελεύσεων.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Διὰ διακοινώσεων, ἀνταλλαγματικῶν ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰανουαρίου 1930, μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Πρεσβευτοῦ τῆς Τουρκίας συνερωνήθη ἡ ἀμοιβαία ἐπὶ τριμῶρον ἐφαρμογὴ ἐν Ἑλλάδι καὶ Τουρκίᾳ τῆς ρήτρας τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους ἐπὶ τῶν ἐκατέρωθεν προελεύσεων ἀπὸ τῆς 11 Ἰανουαρίου 1930.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Διευθυντῆς
Ἄλ. Βούρος